

Tio dagar i kanot på Nittälven

Sjörövare? Ahnej, inte så farligt trots slokhattar och långt skägg. De fyra nittälvsfararna lägger till vid Skäret efter sin vildmarksvistelse som de tyckte gett ett mycket gott utbyte. Men guldvaskning gavs ingen tid till.

— Tio dar med kanot utför Nittälven. En fantastisk upplevelse — men oj så jobbig... Mycket mera bärande med både kanoter och utrustning än vi räknat med. Men det var det låga vattenståndets fel. De första fyra dagarna var vi dödströtta och stupade omkull i tälten på kvällarna utan att orka samlas till den mysiga brasstund vi målat ut för oss i förväg.

— Men sista halvan av femmilaturen var gudomlig. Då låg Nittälven lugn och fin i sina många vindlingar, och det var bara att njuta. Sen krafterna återhämtats förstås...

Det är fyra sundbybergsskilar i åldern 20—25 år, som slutsummerar sin vildmarksupplevelse efter trippens slut på fredagseftermiddagen, ute vid Skäret, där de landat med sina två canadensare.

Ingen av dem hade någon vildmarksvana när resan anträdades. Ingen hade paddlat förut. Och ingen var särskilt konditionstark.

Den gemensamma nämnanen för ingenlör Percy Bennvik, konstnär Per Alm, studerande Kjell Freidling och konsthantverkslärare Ulf Graham var fritidsverksamhet vid Sundbybergs stads ungdomsgårdar. Och friluftsintrasse. Det senare i 4 år uppammat av Ulf Graham som kände Nittälven sedan flera år tillbaka genom att familjen har som-

(Forts på sista sidan)

(Forts från sidan ett)

marnöje vid Sigfridstorp utanför Kopparberg.

Sen fyra år har grabbarna drömt om att få göra kanotturen utför Nittälven. Från Nittkvarn till Ljusnara. I år kunde den förverkligas.

Infriades förväntningarna????

— Utan tvivel, säger de fyra samfällt. Vi skulle absolut inte vilja ha den ogjord. Men nog hade vi räknat fel ordentligt på den sträckan vi skulle behöva bära kanoter och utrustning. Från Nitten till Uvbergsbron har vi praktiskt taget traskat efter Nittälvens strand tre gånger. Först en vända med kanoterna och sen två gånger med utrustningen. Vi hade nämligen en ganska omfattande sådan med oss.

BÄRA

På den sträckan blev det mycket mera bära än paddla och det hade vi inte räknat med. Alltför lite vatten gjorde det möjligt paddla bara småsträckor. 100—300 meter. Sen upp med hela rasket och till att bubba och bära.

Fyra dagars jättehårt slit. Oj, vad vi åt och sov.

Men efter Uvbergsbron blev resan vad vi hoppats på. Vi tog en vilodag där och sedan en på torsdagen vid Fäbodviken. På söndagen kom vi pigga och alltså in på "upploppet" till Skäret.

HYR KANOTER

Där mötte Ulfs far och mor — dom har lanthandel i f d sågverksamhället — och av dem hade också grabbarna hyrt kanoterna.

De båda lättmetallcanadensarna hade verkligen "fått stryk" i forsarna. Men klarat påfrestningarna galant.

Ja, ska sanningen fram säger ingenlör Percy så var vi nog lite tveksamma efter första dagens vedermödor. Men alltid någon drev på när vi kvicknade till på morgonen efter en kylig natt. För nog blev det kallt i tälten. Vädret kunde ju varit bättre för tältning.

PRIMA HUMÖR

— Men inte för att bära kanoter och packning, passar de andra in. Prima humör alltså, trots vedermödorna. Inga blåsor i händerna av paddeln och ingen sönderäten av mygg — men samtliga med betydligt bättre kondis inför hemresan.

— Vi gör gärna om'et... Men då får det bli sista biten från Uvbergsbron förstås. Förresten vore det en fin utflykt för en grupp av de ungdomar vi har på "gårdarna" hemmavid. Kanske något att fundera på någon gång...

SÖREN FORSBERG